ANUL XVII. — Nr. 3450

◆◆ 6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Luni, 15 Aprilie 1940

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . LEI	1000
Pe şase luni . . . . „	500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „	2000
Un număr vechiu . . . . „	4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

SPORTUL ROMANESC SUSTINE ASTAZI DOUA EXAMENE DIFICILE

Sărbătoarea rugbyului românesc

ROMANIA JOACA CU ITALIA

In palmaresul întâlnirilor dintre cele două echipe reprezentativa noastră n'a înscris încă nici o victorie

ARBITRUL GERMAN CARL RAPP VA CONDUCE FORMAŢIILE „ELITA" ALE CELOR DOUA ŢARI SURORI

ROMANIA

Fundaş: Toma Moldoveanu.
¾: Dinescu, Andrieş, Nicolau, Calistrat.
½: N. Popa, Mărculescu.
III: Ieremia, Gică Ionescu, Covaci.
II: Blaşek, Krantz.
I: Părcălăbescu, Tănase, Bărsan.

Arbitru d. Rapp (Germania).

I: Fattori, Gorni, Figari.
II: Bevillacqua, Stenta Ugo.
III: Scorbatti, Battaligno, Francese.
½: Vagnetti, Ghezzi.
¾: Costa, Regarbugnati, Farinelli, Dotti.
Fundaş: Bossi.

ITALIA

Sunt mulţi ani de când rugbyul nostru aşteaptă un prilej de afirmare asupra rugbyului italian. Am început acest joc înaintea fraţilor latini din peninsulă, am studiat mai amănunţit decât ei tactica şi tehnica acestui joc magnific, am avut un contact mai des cu echipele din apus dar n'am isbutit să depăşim formaţia azzură. A fost un concurs nefericit de împrejurări care ne-a împiedicat această afirmare naţională. Să analizăm lucrurile? Ar însemna să ne facem reproşuri amare că n'am isbutit în acest lung timp ceiace au realizat italienii în puţini ani. Nu este devină nimeni. La noi un sport nu se desvoltă aşa cum doreşte oficialitatea ci cum dictează poporul. Oricare sport de asociaţie are nevoie de bani ca să trăiască. A spus Napoleon şi parafrazăm noi că «cheia tuturor succeselor sunt «banii». Şi rugbyul nu a putut avea aceşti bani preţioşi fiindcă n'a avut «mecena» şi n'a avut spectatori dela care să încaseze.

Vă reamintiţi zilele de romantism ale sportului cu balonul oval când practicienii amatori ai acestui joc se desbrăcau în aer liber pe câmpul dela şosea. Veneau acolo cu duiumul, îşi lăsau hainele în ţărână şi jucau în praf sportul lor favorit. De atunci până astăzi lucrurile nu s'au schimbat mult. Terenurile ne-au rămas tot fără confort iar jucătorii îşi duc cu greu destinul prin hârtoape şi lipsa de înţelegere a publicului. Atunci când are loc un match internaţional, rugbyul se mută la ANEF şi trăieşte în plină sărbătoare.

Un asemenea eveniment avem astăzi, când echipele de rugby ale Italiei şi României se ciocnese din nou pentru a rezolva o rivalitate mai veche.

România nu a isbutit să învingă niciodată Italia. Totuşi putem afirma că de multe ori echipa noastră a fost superioară. Au fost împrejurări neprielnice care nu ne-au lăsat să ne afirmăm. Echipa a fost mereu incomplectată, nu cuprindea valorile de seamă ale sportului nostru şi nu putea juca în condiţiuni normale. Un match pe care bucureştenii l'au văzut a fost prin 1937, când am terminat 0-0. Atunci românii au dominat şi ar fi trebuit să învingă. Altă dată la Roma, italienii au isbutit un norocos 3-0. Am avut trei lovituri în faţa butului care echivalează la football cu un 11 m. Toate trei au fost ratate. Şi de atunci italienii s'au pus pe lucru, au alcătuit echipe noi, s'au manifestat cu formaţiile lor «GUF» şi au realizat lucruri minunate. Am văzut echipele italiene şi le-am apreciat valoarea. Au concepţie de joc, ştiu să joace în ansamblu, practică un rugby foarte rapid şi mai ales foarte variat.

VALOAREA RUGBYULUI ITALIAN

Valoarea rugbyului italian constă în primul rând în capacitatea individuală a jucătorilor. Fiecare din cei 15 înseamnă un atlet în toată puterea cuvântului. A practicat mai întâi atletismul, s'a ilustrat în întreceri, iar la rugby a fost învăţat cu atenţie. Am văzut astfel în echipa Amatori din Milano jucători care pot întrece cu uşurinţă pe colegii lor francezi. Să luăm spre pildă pe Battaglini, specialist în linia a doua, care va juca astăzi în linia a treia.

MARCULESCU
mijlocaşul României

Este un uriaş care cântăreşte peste 90 kg. Aleargă ca un atlet pe o sută de metri, isbuteşte să culeagă toate baloanele la tuşe şi transformă admirabil cu latul piciorului. Nu greşeşte shotul, indiferent de poziţie.

Omul acesta a fost «cules» la Milano şi s'a consacrat ca unul din cei mai buni internaţionali ai Italiei. Totuşi debutează în echipa naţională căci până astăzi n'a avut prilejul să joace matchuri internaţionale.

De valoarea micuţului Mario s'au convins toţi cei care l'au văzut. Se vor convinge azi şi jucătorii noştri.

Excepţional este înaintaşul Fattori, care joacă pillier în echipa naţională. Este stâlpul grămezii. Nu-l clinteşte nimeni.

VITEZA AZZURILOR

Italienii au jucători repezi, cu mult mai repezi decât ai noştri. Işi impun acest ritm, se execută trimiterea balonului de la un om la altul cu multă îndemânare şi mai ales cu o tactică care nu lasă speranţe adversarului. Valoarea mare a echipei este execuţia pe treisferturi. Italienii nu vor ataca niciodată în terenul lor. Linia de treisferturi este ţinută pentru acţiunile de valoare optimă atunci când se ştie foarte bine că atacul nu mai poate greşi. Cei patru componenţi ai liniei stau într'un unghiu care se apropie de 90 grade, «în adâncime» cum spun rugbyştii şi pornesc o ofensivă de mare claritate şi valoare tactică. Balonul va ajunge mereu la aripă şi de aci — atenţie români! — se întoarce înapoi. Aceste schimbări de balon sunt foarte frecvente şi găsesc de obiceiu adversarul descoperit. Sunt foarte rari jucătorii din treisferturi care urmăresc oamenii în ofensivă după ce au passat balonul şi această lipsă o speculează ades echipa naţională italiană.

Metoda aceasta de joc nu este nouă. Este predicată de fiecare antrenor care pricepe rugby. Numai că este greu de aplicat. Deaceia ne adresăm jucătorilor noştri cu avisul să marcheze tot timpul căci altfel riscă să piardă teren şi puncte preţioase.

OFF-SIDE

Italienii mai au o interpretare proprie a regulei de off-side. Se ştie că la rugby se numeşte off-side atunci când se atacă din spatele balonului. Nu este ca la football unde se numără adversarul. Off-side este când jucătorul atacă un adversar fără să fie în joc. Regulamentul este aci elastic când spune:

«A fi afară din joc înseamnă că un jucător se găseşte într'o astfel de situaţie, încât nu mai este în joc şi că îi este interzis de a juca balonul sau de a interveni, în orice fel, în jocul unui adversar».

Să recunoaşteţi că ceiace spune regulamentul (pag. 127 reg. F. RI. tradus de FRR în anuarul 1939) poate fi interpretat în chip şi fel. Deaceia italienii fac un off-side flagrant în spiritul francez şi englez dar nu în spiritul regulamentului lor care îngădue atacul la om atunci când aversarul aşteaptă abia balonul. Italienii judecă off-sideul în raport cu grămada, ceiace trebuie să bage neapărat de seamă arbitrul Rapp şi mai ales jucătorii noştri.

Linia noastră de treisferturi va trebui să stea în adâncime ca să răspundă jocului italian şi atunci când se apără, în linia de 22, într'o perfectă linie dreaptă.

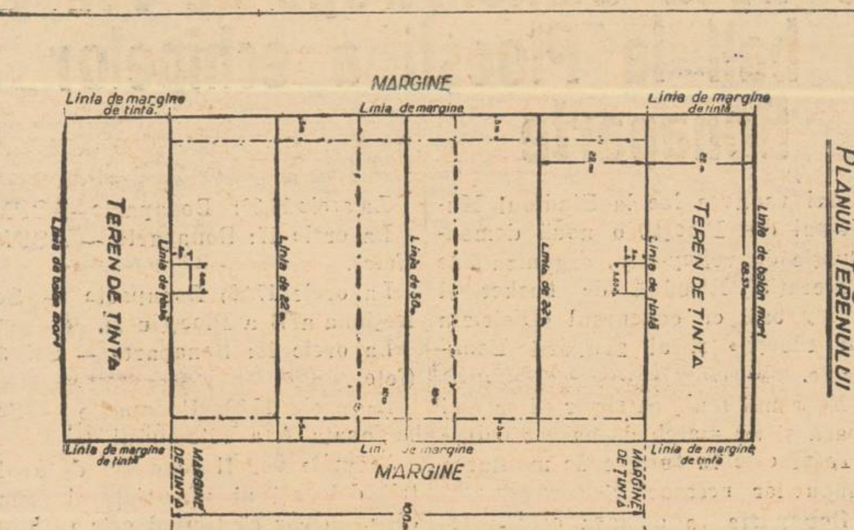
Ce trebue să ştie jucătorii români

Dar în ceiace priveşte linia noastră de treisferturi avem de făcut câteva observaţiuni pe care le găsim practice.

a) Să se ţină seama că italienii plachează puţin la picioare şi foarte mult la cap.

b) Să nu se uite că linia lor atacă repede deci noi

(Continuare în pag. II-a)

Terenul de joc la rugby cu împărţirile regulamentare.

Trei vedete ale echipei naţionale de rugby a Italiei. De sus în jos: Angelo Becca, Valerio Vagnetti şi Arturo Regarbagnati.

Micul C. E. C. începe la 16 Iunie?

Din Belgrad se anunţă că federaţia maghiară de foot-ball a făcut cunoscut forului jugoslav de specialitate că ediţia 1940 a «Micului C. E. C.» va începe la 16 Iunie.

Aceasta în timp ce la noi nici nu se ştie încă dacă această competiţie va mai fi menţinută.

D. gen. Gabriel Marinescu asistă la matchul dela Roma

D. general Gabriel Marinescu, preşedintele F. R. F. A., a plecat la Roma pentru a asista la matchul de foot-ball România — Italia, care se dispută astăzi.

Prezenţa preşedintelui F. R. F. A. în mijlocul echipei noastre va fi, desigur, de mare folos pentru moralul formaţiei române.

DERBYUL UNGARIEI: FERENCVAROS - HUNGARIA

Azi se joacă derbyul Ungariei între Ferencvaros şi Hungaria. In clasament conduce Hungaria care deţine o formă destul de bună. Ferencvaros în acest campionat a fost urmărit de ghinion şi se găseşte la mijlocul clasamentului. Totuşi echipa fraţilor Sarosy este favorita acestui match. Cauza: Sarosy III deţine o formă excepţională şi este cotat ca cel mai bun half centru din Europa. Tot azi, îşi face reintrarea în echipa Ferencvaros-ului şi d-rul Sarosy, care a fost lovit la gleznă şi a fost două săptămâni bolnav.

Iată şi restul programului campionttului Ungariei:

Ujpest: Szeged.
Szolurk: Haladas.
Tari: Breskai.
Kassa: Elektromos.
Favoriţi sunt primii.

LA ROMA

ECHIPA NAŢIONALA DE FOOTBALL A ROMANIEI INFRUNTA REPREZENTATIVA ITALIEI

„Squadra azzura" deşi „primenită" nu poate pierde matchul în care plenipotenţiarii noştri vor căuta totuşi să ne reprezinte cât mai demn

România susţine azi al 83-lea match internaţional.

Intâlneşte Italia la Roma. Suşţele îl desemnează ca foarte dificil. eţle il desemnează ca foarte dificil.

Italia este un adversar de o clasă incontestabilă şi faptul că se joacă la Roma constitue o circumstanţă care îngreunează problemele echipei noastre pe terenul de acolo.

E drept că situaţia a evoluat încât premizele cari se puneau de pildă în urmă cu trei săptămâni, nu se ştie dacă mai rămân valabile.

Este un fapt cert că selecţionata Italiei a trecut în ultimele luni printr'o criză vizibilă. A cunoscut chiar momente grele. N'a înregistrat eşecuri prea semnificative. Ne referim mai mult la dificultăţile cari le-a întâmpinat selecţioneurul unic, la compunerea echipei şi mai ales ritmul lent în care echipa Italiei şi-a găsit carburaţia.

In ultimele zile s'au produs semne de redresare... susţin unele cercuri. Noi credem totuşi că echipa Italiei nu şi-a găsit încă resursele potenţialului ideal şi independent de dificultăţile inerente unei deplasări avem «atout»-ul unui adversar care se găseşte la o răscruce.

Intr'adevăr Pozzo se găseşte în drum dela formaţia clasică, spre o echipă întinerită în care să intre multe talente.

Vom fi handicapaţi de împrejurarea că jucăm la Roma, nu se poate nega însă că avem avantajul unui adversar care nu are clasa şi rutina echipei Italiei de acum un an.

●

Echipa noastră se află de câteva zile la Roma. A făcut două antrenamente şi se pare c'a lăsat presei italiene o bună impresie.

Toată presa a relevat că jucătorii noştri se mişcă vioi, toate ziarele socot însă formaţia noastră ca o mare necunoscută. Pentru noi modificările la cari s'a procedat după Jugoslavia — România, nu constitue decât o ameliorare parţială a formaţiei care luptă împotriva Italiei. Din moment ce «principiul vieţii» a fost... suspendat pentru matchul de Duminecă şi s'a dat urmare unei sugestii a preşedintelui federaţiei care a propus o echipă «tare» era cazul să se meargă până la capăt cu întărirea formaţiei.

Bodola în forma splendidă pe care o deţine azi nu trebuia să lipsească dela Roma.

Lui Gică Popescu trebuia să i se lase şansa unei reveniri la formă, prin scutirea lui de obligaţiile unui match ca cel cu Italia. Era momentul utilizării lui Dobay.

Insfârşit Juhasz trebuia încadrat mai fericit prin preferarea lui Demetrovici.

Selecţionarea lui Lengheriu sub puternicile sugestii ale presei a întărit apărarea imediată, nu compensează însă faptul că alte lacune n'au fost remediate.

Chestiunea selecţionării lui David legată de faptul că la matchul cu Jugoslavia a fost lăsat pe tuşe, constitue un semn de întrebare.

Intr'un cuvânt şansa care ne-o oferă forma actuală a Italiei, n'a fost bine folosită prin faptul că echipa întrebuinţată împotriva Jugoslaviei, n'a fost consolidată sub toate raporturile.

●

In echipa Italiei alături de vedetele consacrate: Olivieri, Biavati, Piola, au fost introduse o seamă de talente tinere ca: Pagotto, Ricci, Olmi, şi au revenit câţiva cari şi-au regăsit forma ca: Reguzzoni, Demaria, Locatelli etc.

IUHASZ

Nu se poate spune că este vorba de o formaţie clasică, după cum nu se poate afirma că s'a pus în picioare o formaţie de speranţe.

Credem că pentru conducătorii footballului italian, echipa lor este o necunoscută la fel de mare ca România.

Italia pe teren propriu, înseamnă un adversar care nu trebue privit prin prisma însuşirilor arătate la Bucureşti.

La noi, italienii au jucat în cel mai ortodox dublu v. Este tactica pe care o utilizează întotdeauna în deplasare.

La Roma desigur că italienii vor pune accentul pe resursele ofensive. Vor ataca, cu mijloace sporite, cu opt înaintaşi cum obişnuesc atunci când joacă pe teren propriu.

Nu ştim ce reprezintă Bertoni conducătorul atacului. Aripile Biavati—Piola şi Reguzoni — Demaria sunt în afara oricărei rezerve. Ne gândim în special la situaţia lui Lupaş în raport cu aripa Biavati—Piola.

In linia intermediară un om nou Olmi. Aripile sunt însă cunoscute prin vigoarea arătată la Bucureşti şi mai ales prin viteza extraordinară de operaţie. Ne referim la Locatelli şi Campatelli.

*

Cum trebue să joace echipa noastră, ca să realizeze un rezultat onorabil?

De metoda «originală în dublu v» sperăm că nici nu va fi vorba. Deşi ecouri venite dela Roma arată că «italienii sunt entuziasmaţi de sistemul nostru nu ne-am supăra dacă ar întrebuinţa ei metoda «originală în dublu v». Am fi fericiţi şi desigur că misiunea noastră ar fi uşurată.

In matchul dela Roma socotim potrivit o colaborare a unuia din interi cu linia intermediară. In nici un caz însă nu este permis să intrăm în luptă cu un orizont defensiv. Trebue să atacăm.

Cum îl cunoaştem pe Baratki şi ştim ce reprezintă concepţia de joc a lui Bindea suntem convinşi că în ofensivă nici nu se vor gândi la perceptele «metodei care vor să ni-o ia italienii». Baratki nu se va autoanula stând pe linia ultimului fundaş. Va şti să-şi găsească poziţia unui adevărat conducător de atac, având permanent iniţiativa atunci când se va desfăşura ofensiva noastră.

Mijlocaşii noştri trebue să se menţină pe o poziţie de prudenţă şi să prefere deschiderile lungi din jumătatea noastră de teren, decât aventura unei colaborări prea profunde cu atacul. Insfârşit fundaşii au misiunea mai grea prin faptul că sub raportul shootului înaintaşii italieni sunt toţi oameni de surpriză.

●

Va arbitra d. Beraneck. Sperăm că va fi mai bine inspirat ca anul trecut, în prima ediţie a matchului Italia — România.

*

Italienii au prima şansă.

X. Y.

Sguadra Azzura nu glumeşte...

Italienii au făcut mari pregătiri în vederea matchului de azi dela Roma. Clişeul de faţă reprezintă trei faze ale ultimului antrenament al «squadrei azzura». In stânga: Olivieri «scoate» balonul din picioarele lui Piola, în spatele căruia «veghează» Andreollo. Dreapta selecţioneurul unic d. Vittorio Pozzo, dă instrucţiuni tânărului Olmi. Dreapta sus: Piola care din măsuri de precauţiune a terminat antrenamentul mai din vreme «asistă» la poarta lui Olivieri.